

ŠALAMOUN

Spolek na podporu nezávislé justice v ČR

P.O.BOX 383, 111 21 PRAHA 1

IČ:63837714

Registrace Ministerstvem vnitra ČR: II./S-OS/1-25819/94-R

www.spoleksalamoun.com

Otevřený dopis veřejnosti a ústavním činitelům ČR:

SPRAVEDLNOST PRO RENATU VESECKOU

Stanovisko spolku Šalamoun k situaci v resortu spravedlnosti ve vztahu k otevřenému dopisu státní zástupkyně OSZ Jablonec n.N. Věry |Novákové ministrovi spravedlnosti k jeho vystoupení v pořadu Partie TV Prima ze dne 3.října 2010

Vážené dámy a pánové,

otevřený dopis státní zástupkyně Věry Novákové ministrovi spravedlnosti k jeho vystoupení v pořadu Partie TV Prima ze dne 3.října 2010 a jeho podpora téměř dvěma stovkami státních zástupců nás nutí, abychom projeví hluboké znepokojení nad dlouhodobě pokračujícím zpochybňováním postavení nejvyšší státní zástupkyně Renaty Vesecké, spojeným s viditelným poklesem její autority, a nad následným vnášením neklidu do státního zastupitelství a oslabováním jeho důvěryhodnosti v očích veřejnosti.

Příčí se nám zjevně nedůstojné a nespravedlivé zacházení s paní nejvyšší státní zástupkyní, všeobecně odsuzované za zásah jejího úřadu do trestního řízení proti bývalému vicepremiérovi Jiřímu Čunkovi a Petrovi Hurtovi a od předvolebního designování Jiřího Pospíšila na funkci ministra spravedlnosti navíc vystavené dlouhodobému podkopávání její autority z jeho strany. Odvolávání z funkce „na pokračování“, které pan ministr provádí již od předvolebního období, s opakovaným odkládáním termínu a přenášením odpovědnosti na předsedu vlády, je nedůstojné a škodí jak jí, tak jejímu úřadu, který se postupně rozkládá zevnitř a propadá se stále hlouběji v očích veřejnosti. Takové zacházení s ní je jistě pro paní Renatu Veseckou stresujícím zážitkem. Mimo to podlamuje její autoritu vůči podřízeným a přenesené škodí celé soustavě státního zastupitelství.

Nebezpečnost vzniklého stavu, blízkého faktického bezvládní ve státním zastupitelství, je zřejmá např. ze skutečnosti, že za kouřovou clonou debat o její budoucnosti a nezpůsobilosti pro další působení ve vedoucí funkci veřejnosti unikají různá podivná rozhodnutí státních zástupců, jako podezřelá zastavování problematických trestních řízení, např. kauz „České pivo“ nebo „Union Banka“.

Vyslovujeme politování nad tím, že podstatnou část odpovědnosti za nedůstojné zacházení s ní a související destabilizaci státního zastupitelství nese pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, který by dle našeho názoru měl v daných souvislostech raději skromně mlčet. Připustíme-li správnost výchozí téze státní zástupkyně Věry Novákové o nepřijatelnosti zásahu Nejvyššího státního zastupitelství ČR do kauzy Jiřího Čunka a Petra Hurty, pak musíme poukázat na spoluvinu Jiřího Pospíšila, protože jako

odpovědný resortní ministr neměl tuto nepřístojnost strpět a proti jejím pachatelům měl rázně zakročit hned, když k ní došlo. Místo toho zásah a jeho pachatele obhajoval a pasivně přihlížel stupňování hněvu veřejnosti a rozhoření „války žalobců“.

Jediný jeho krok, jímž zdánlivě projevil nesouhlas s manipulací s případem Jiřího Čunka a Petra Hurty, bylo zbabělé přenesení odpovědnosti za prověření podezření na spoluvinu místopředsedy Nejvyššího soudu ČR Pavla Kučery na zmíněném zásahu do rukou předsedkyně Nejvyššího soudu ČR Ivy Brožové. Poskytl jí tak skvělou příležitost, aby si s panem místopředsedou vyřídila účty za loajalitu k prezidentovi republiky při pokusu o její odvolání z funkce. Záležitost jí předal s vědomím její možné podjatosti, ačkoli k jejímu vyřízení mohl použít vlastní kárnou pravomoc a navíc mu muselo být jasné, že místopředseda Nejvyššího soudu ČR nemá žádnou pravomoc ani neformální možnost zasahovat do přípravného řízení, takže na zásahu státních zástupců do kauzy Jiřího Čunka a Petra Hurty se nemohl podílet.

Dovolujeme si tento projev nesouhlasu, přestože, či spíše právě proto, že na rozdíl od paní státní zástupkyně Věry Novákové a signatářů jejího otevřeného dopisu jsme začali vystupovat s protesty proti manipulaci s trestním řízením proti Jiřímu Čunkovi a Petrovi Hurtovi, s podněty ke stížnosti ministra pro porušení zákona proti usnesení státního zástupce NSZ Stanislava Potoczka ze 4. června 2007, s návrhy na kárné řízení proti Renatě Vesecké a její odvolání a s výzvami k její resignaci již v červnu r. 2007. K projevům nespokojenosti se od té doby stále vracíme.

Protože jsme „mírovými“ prostředky ničeho nedosáhli, dne 7.července 2008 jsme podali protikorupční policii podnět k prověření podezření, že odnětím kauzy Jiřího Čunka a Petra Hurty z pravomoci OSZ Přerov a jejím předáním do rukou OSZ Jihlava s následným zastavením trestního stíhání podle §172 odst.1 tr.ř. došlo k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele. Mezi podezřelými, které jsme takto napadli, byla nejen Renata Vesecká, její náměstek Karel Černovský a autor pohoršení vyvolavšího usnesení státního zástupce NSZ Stanislav Potoczek, ale také ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, a další činitelé. (Není naší vinou, že vyšetřování vyšumělo pod dozorem státních zástupců do ztracena.)

Shodně se státní zástupkyně Věrou Novákovou, se signatáři jejího dopisu, dalšími právníky a s převažující částí veřejnosti sdílíme názor, že základní příčinou pohoršení, zaměřeného proti paní Renatě Vesecké, je odnětí věci Jiřího Čunka a Petra Hurty z rukou OSZ Přerov, její předání na OSZ Jihlava a následné zastavení trestního stíhání okresním státním zástupcem Arifem Salichovem. Myslíme si, že §25 trestního řádu per analogiam je nástroj, který není určen k umožnění úniku obviněného před dotěrným vyšetřovatelem a v daném případě nebyly právní důvody k jeho použití. Bylo-li nezbytné změnit příkázání dozorové pravomoci, mělo to proběhnout podle pravidel dle zákona o státním zastupitelství. Pokud byly zjištěny závady v postupu policejního komisaře a dozorového státního zastupitelství, dohledové státní zastupitelství mělo jistě k dispozici standardní nástroje k nápravě v souladu se zákonem o státním zastupitelství a trestním řádem. NSZ nemělo vůbec do věci vstoupit. Použitý postup považujeme mimo to za hluboce neetický, protože jeho neobvyklost vyvolává dojem, že státní zástupci Stanislav Potoczek & spol. zvýhodnili prominentního obviněného proti běžným občanům. Porušili tak ústavní princip rovného přístupu k právu.

Nicméně uvedené názory jsou právě jen názory, nikoli závazná stanoviska normativního charakteru, v našem případě jde navíc o názory laiků. Přestože se o hodnocení zásahu státních zástupců do věci Jiřího Čunka a Petra Hurty vedou spory od června r.2007, které zneklidňují veřejnost, dosud nedošlo k jejich uzavření rozhodnutím nezávislého orgánu s přiměřenou autoritou. Nesměle projevovaný právní názor Nejvyššího státního zastupitelství ČR na zákonnost a věcnou správnost postupu je nemůže nahradit, protože právě tento orgán je podezřelý z nepravosti. Obviněný nemůže rozhodovat sám o sobě.

V podstatě nejsou také známy podrobnosti o mechanismu rozhodování o způsobu záchrany Jiřího Čunka a Petra Hurty před možná hrozícím projednáním jejich věci před soudem. Legenda o mafiánech, kteří tuto nepřístojnost vymysleli na utajovaných schůzkách, kterou vytvořil bulvár za přispění podlých donašců z řad státních zástupců, posloužila pouze jako umělá mlha, bránící objektivnímu nahlédnutí do skutkového děje. Vinu v očích veřejnosti nese nejvyšší státní zástupkyně, ačkoli osudové rozhodnutí učinil ředitel trestního odboru NSZ státní zástupce Stanislav Potoczek. Renata Vesecká obecně odpovídá z titulu své funkce úplně za vše, co se na Nejvyšším státním zastupitelství ČR děje. To nemění nic na tom, že pro posouzení míry individuálního zavinění všech, kdo se na akci podíleli, je třeba přesně vědět, jak vůbec došlo k vydání Potoczkovy usnesení, kdo a proč o něm rozhodl, případně kdo si je objednal. Je nutné prověřit tvrzení médií a nakonec dnes i premiéra Petra Nečase, že zásah se uskutečnil na politickou objednávku a povolat k odpovědnosti i „zadavatele zakázky“, padni komu padni. Přitom je třeba vést v patrnosti, že právní řád státu není majetkem politiků a jak nejvyšší státní zástupkyně, tak každý další státní zástupce a samozřejmě především ministr spravedlnosti měli politickou zakázku odmítnout i za cenu ztráty kariéry.

Veřejnosti není známo, proč vůbec bylo zahájeno vyšetřování proti Jiřímu Čunkovi, a jak došlo k tomu, že v něm bylo použito svědectví o pět let staré události. Nemáme objektivní informaci o údajných pochybeních, jichž se měl dopustit policejní komisař a dokonce ani netušíme, zda dozorový státní zástupce Radim Obst skutečně zamýšlel podat obžalobu.

Víme pouze, že o nutnosti podat obžalobu z důvodů, jež s vyšetřovaným trestným činem vůbec nesouvisely, se jednoznačně vyjádřila krajská státní zástupkyně v Ostravě Zlataše Andělová způsobem, který byl značně neuctivý vůči Jiřímu Čunkovi a navíc naznačoval, že v obvodu její působnosti mohou být lidé obžalováni a souzeni bez ohledu na skutečnou vinu. Její výrok je spolehlivě svědecky doložen a je závažnější než údajný výrok místopředsedy Nejvyššího soudu ČR Pavla Kučery o přednosti politického zájmu před nezávislostí justice, jehož vyslovením si již dnes není jistý ani soudce Vojtěch Cepl. Máme-li být objektivní, musíme upozornit, že také její beztrestnost patří k podivnostem situace ve státním zastupitelství. Podle našeho názoru měla být za daný výrok pohnána před kárný senát s návrhem na zbavení funkce státního zástupce.

Celý případ měl mimořádné společenské účinky: otrásl veřejným míněním, vyvolal vnitřní napětí mezi státními zástupci a částečně se dotkl i soudnictví. Veřejnost odborná i laická má proto morální nárok, aby všechny výše uvedené nejasnosti byly objasněny. Pokud k tomu nedojde, kauza bude nadále zamořovat ovzduší v resortu spravedlnosti a ve veřejnosti.

Jejich objasnění je důležité i pro samu Renatu Veseckou. Přestože presumpce nevinny je chráněna Listinou základních práv a svobod, paní nejvyšší státní zástupkyně je volána k

odpovědnosti jako jediná ze skutečných „pachatelů“ zásahu do kauzy Jiřího Čunka a Petra Hurty, ačkoli žádná autorita nerozhodla, že daný skutek byl skutečně protiprávní, není známo, jak k němu došlo, jak se na něm kdo podílel, kdo jej objednal atd. Byla-li manipulace s trestním řízením proti Jiřímu Čunkovi a Petru Hurtovi skutečně protiprávní, musí být samozřejmě potrestána, nikoli však sama, a pouze v rozsahu, který odpovídá jejímu individuálnímu podílu na protiprávním jednání. Způsob, jímž s ní zachází pan ministr a její politizující podřízení z ní dělá obětního beránka za hříchy ostatních pachatelů oné nepřístojnosti.

Právě v tomto smyslu se dovoláváme spravedlnosti pro nejvyšší státní zástupkyni Renatu Veseckou. Neusilujeme tím o její udržení ve funkci, protože nelze reálně očekávat rychlou obnovu její důvěryhodnosti a zejména je zřejmé, že ve funkci selhala tím, že nedokázala odmítnout politickou poptávku po zvýhodnění Jiřího Čunka a Petra Hurty proti jiným obviněným. Přejeme si ale, aby nebyla současně vinicí a obětním beránkem.

Poukazujeme také na to, že všechny výše uvedené nejasnosti mohly být odstraněny ještě v průběhu r. 2007, kdyby se ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil zachoval jako odpovědný správce resortu. Připouštíme, že akce byla možná spuštěna za jeho zády, ale bylo jeho povinností ministra vzepřít se, jakmile se o ní dověděl. Vzhledem k velkému pobouření veřejnosti bylo jeho povinností nechat prověřit zákonnost usnesení státního zástupce NSZ Stanislava Potoczka z 4. června 2007 a vyvoláním kárného řízení proti všem aktérům zásahu umožnit prověření jeho mechanismu a individuálního zavinění každého z nich. Nečinností a dokonce zaštitěním postupu státních zástupců v této věci způsobil, že se problém rozrostl do současných rozměrů.

Je-li Renata Vesecká vinna, Jiří Pospíšil je její spoluviník a má nárok, aby odešel současně s ní.

Méně významným, ale nikoli nezanedbatelným pochybením jsou jeho úvahy o možném vrácení Renaty Vesecké do čela Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové. Za předpokladu, že bylo řádným prošetřením prokázáno, že zneužila svou funkci ve prospěch obv. Jiřího Čunka a Petra Hurty, nebyla by použitelná pro žádnou funkci v soustavě státního zastupitelství a je vůbec sporné, zda by měla mravní nárok být nadále státní zástupkyní. Rozhořčení státní zástupkyně Věry Novákové & spol. možná ale nemuselo ani vypuknout. Renata Vesecká v průběhu let opakovaně veřejně prohlásila, že se nemíní vrátit do Hradce Králové, přičemž po odvolání z funkce by nadále zůstala státní zástupkyní NSZ. Neměl-li pan ministr její souhlas se zveřejněním záměru na návrat do Hradce Králové, bylo jeho prohlášení k této věci pouhým neodpovědným „plácnutím do vody“.

V této souvislosti upozorňujeme na neodpovědné jednání vrchního státního zástupce v Praze, který se za celou dobu svého působení ve funkci nedokázal postarat o obsazení Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové řádně jmenovaným krajským státním zástupcem (nemáme nic proti pí. Anně Jahodové, nicméně je pouze pověřena řízením KSZ, což není rovnocenné řádnému jmenování; tvrdí-li pan vrchní státní zástupce něco jiného, vědomě klame veřejnost). Nehoráznost jeho přístupu k této věci je zřejmá z toho, že zneužil počáteční desorientace pí. Daniely Kovářové po jejím nástupu na ministerstvo a přiměl ji k okamžitému vrácení Jiřího Křivance do funkce

severočeského krajského státního zástupce, z které ho krátce před pádem vlády odvolal Jiří Pospíšil.

Za zcela nepřijatelnou považujeme až podlézavě vstřícnou reakci pana ministra na otevřený dopis státní zástupkyně Věry Novákové, který uvítal jako potvrzení svých názorů na neudržitelnost postavení Renaty Vesecké. Kromě toho, že nechápeme jeho náhlé prozření, když během svého prvního mandátu jednání Renaty Vesecké snášel a zaštiťoval, udivuje nás, že jako ministr odpovědný za resort nepochopil dopis jako signál hromadného úpadku služební disciplíny státních zástupců.

Státní zastupitelství je represivní orgán, nikoli dobročinný spolek dobrovolníků, proto je nutné, aby se státní zástupci chovali ukázněně. Podle našeho názoru státní zástupkyně Věra Nováková a signatáři jejího dopisu se dopustili porušení zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství, jmenovitě proti ustanovení § 24 odst.2, které státním zástupcům ukládá, aby se vystříhali všeho, co by mohlo ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce. Zejména však porušili ustanovení § 24 odst. (4) téhož zákona, jež státním zástupcům ukládá zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právní povolání, k ostatním zaměstnancům státního zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jednají; jsou povinni zejména zdržet se nepřiměřené veřejné kritiky státního zastupitelství a výkonu jeho působnosti, jiných státních zástupců, soudců, advokátů a notářů.

Jejich vystoupení je naopak projevem neúcty a veřejnou kritikou, o jejíž přiměřenosti lze pochybovat. Je na pováženu, že si státní zástupci dovolili takový útok na nejvyšší státní zástupkyni, když nemohou své úvahy opřít o normativní právní názor nezávislé právní autority a vlastně ani neznají míru osobního zavinění Renaty Vesecké. Odvolávání na nepravomocný rozsudek prvostupňového samosoudce Krajského soudu v Praze v řízení na ochranu osobnosti hodnotíme přímo jako doklad právního diletantismu. Renata Vesecká & spol. jednala jako orgán činný v trestním řízení. Její postup nemůže být přezkoumáván a hodnocen nástroji občanskoprávního řízení. Úvahy samosoudce v odůvodnění občanskoprávního rozsudku jsou ve vztahu k jednání účastníků trestního řízení právně bezvýznamné a neúčinné. Ostatně odvolací soud se již jednou vyjádřil, že hodnocení postupu státního zastupitelství samosoudci vůbec nepříslušelo.

Tato naše úvaha může působit dojmem útoku na ústavní právo státních zástupců na svobodu myšlení a projevu. Jenže ústavní práva lze omezit zákonem. V tomto případě je jejich ústavní právo omezeno zákonem č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství. Vstupem do služeb státního zastupitelství dobrovolně přijali závazek toto omezení přijmout.

Jednání státních zástupců nabývá na povážlivosti právě tím, že jde o hromadné vystoupení. Kdyby kdokoli z nich napsal podobný dopis panu ministrovi, prokázal by tím pouze svou naivitu a profesní nevyzrálou, ale nepřekročil by rámec využití práva na svobodu myšlení a projevu a práva kritizovat poruchy v chodu státního orgánu. Je možné, že dopis by se vůbec nedostal do rukou pana ministra a možná by na něj nepřišla odpověď ani od jeho podřízených úředníků, neboť jejich arogance je nekonečná. Média by dopis přešla mlčením. Hromadné vystoupení ale téměř vždy vyvolá mediální pozornost a ovlivní veřejné mínění. Právě hromadnost podpory dopisu státní

zástupkyně Věry Novákové způsobila, že jej vzala na vědomí média a pod jejich vlivem populistický ministr. Jeho mediální ohlasem byla dále poškozena pověst nejvyšší státní zástupkyně a ještě více se zhoršil obraz soustavy státního zastupitelství v očích veřejnosti.

Nemění to nic na tom, že se většinou ztotožňujeme s názory, vyslovenými v dopisu. Na rozdíl od státních zástupců se jejich vyslovením nedostáváme do střetu se zákonem, protože se neživíme nakládáním s právem a nejsme vázáni služební disciplinou příslušníků represivního orgánu státu.

Z obsahu dopisu státní zástupkyně Věry Novákové a našich výše uvedených úvah vyplývá trvalá potřeba přezkoumání zákonnosti postupu státních zástupců v tzv. „kauze Čunek“ (správně by měla být označována jako „kauza Bruna-Potoczek-Vesecká“) nezávislou právní autoritou. Vyzýváme proto pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, aby bez prodlení přijal opatření k provedení odpovídajícího přezkumu. Domníváme se, že stížnost ministra pro porušení zákona proti usnesení státního zástupce NSZ Stanislava Potoczka je nejvhodnějším nástrojem.

Dále je zřejmé, že je nutné objasnit úlohu jednotlivých úředních činitelů při manipulaci s trestním řízením proti Jiřímu Čunkovi a Petrovi Hurtovi. Protože objektivní i subjektivní lhůta pro uskutečnění kárného řízení již vypršela, nezbývá nám, než vyzvat pana ministra vnitra Radka Johna, aby prostřednictvím pana policejního prezidenta přiměl příslušnou policejní součást, aby konečně řádně prošetřila naše trestní oznámení ze 7.července 2008 bez ohledu na vysoké postavení podezřelých. Policejní postup podle trestního řádu považujeme za daných okolností za nejspolehlivější cestu ke zjištění všech okolností provedení zásahu do předmětného trestního řízení. Současně žádáme pana ministra vnitra, aby inicioval prověření postupu PČR při trestním stíhání Jiřího Čunka a Petra Hurty Inspekcí PČR, a to jmenovitě v části, předcházející odebrání věci z dozorování OSZ Přerov.

Žádáme, aby výsledky námi požadovaného právního přezkumu a policejního šetření byly v maximálně možném rozsahu zveřejněny. Je to nutné pro obnovení důvěry veřejnosti v orgány činné v trestním řízení, otrěsené manipulací s trestním řízením proti Jiřímu Čunkovi a Petru Hurtovi.

Považujeme za nezbytné ukončit co nejrychleji „agonii“ paní nejvyšší státní zástupkyně a její devastující působení na vztahy uvnitř státního zastupitelství a na jeho obraz v očích veřejnosti.

Neudržitelnost jejího postavení nevyplývá jen z právního posouzení jejího postupu v kauze „Bruna-Potoczek-Vesecká“, ale z nenapravitelného ztroskotání v úloze nejvyššího manažera státního zastupitelství, spočívajícího v hlubokém úpadku její autority uvnitř i vně státního zastupitelství. Všude na světě vrcholový řídicí pracovník, který si proti sobě popudil podřízený kolektiv a veřejnost takovým způsobem, jak se to podařilo jí, odchází z funkce bez ohledu na míru objektivního zavinění. Vyzýváme paní nejvyšší státní zástupkyni, aby si připustila tuto skutečnost, a aby bez dalších průtahů, nejdéle ke dni 31. října 2010, odstoupila ze své funkce. Současně s ní by měli dobrovolně odejít další státní zástupci, kteří cítí svou vinu za vypuknutí této skandální aféry.

Doporučujeme současně paní nejvyšší státní zástupkyni, státnímu zástupci NSZ Stanislavu Potoczkoovi a okresnímu státnímu zástupci Arifu Salichovovi, aby se veřejně vyjádřili k domněnkám, že k zásahu do kauzy Jiřího Čunka byli přivedeni politickými tlaky nebo nátlakem ze strany nadřizovaných. Jejich vyjádření by mělo být otevřené, pravdivé a vůči „zadavatelům zakázky“ zcela bezohledné.

Vyzýváme pana ministra spravedlnosti, aby zhodnotil míru odpovědnosti vrchního státního zástupce v Praze Vlastimila Rampuly za dlouhodobé neobsazení funkce krajského státního zástupce v Hradci Králové a případně jej odvolal z funkce. V této souvislosti podotýkáme, že chápeme spokojenost pana vrchního státního zástupce s výkonem zastupující krajské státní zástupkyně pí. Anny Jahodové, nicméně považujeme za porušení služební disciplíny z jeho strany, když dává veřejně najevo, že bude bojkotovat případné rozhodnutí ministra o jmenování pí. Renaty Vesecké tím, že neodvolá pí. Annu Jahodovou z funkce : klame tím veřejnost, protože jmenováním řádné krajské státní zástupkyně dočasné pověření ze zákona zaniká. Je nám známo, že ministr spravedlnosti nemůže jmenovat krajského státního zástupce bez návrhu vrchního státního zástupce, nicméně nepovažujeme za možné obsazení úřadu vrchního státního zástupce arogantním úředníkem, který trvale odmítá podřizovat se ministrovi, necht' je jím kdokoli. Státní zastupitelství je součástí výkonné moci, státní zástupci se nemohou dovolávat výsady nezávislosti, která přísluší pouze soudcům.

Vyzýváme vrchní státní zástupce v Praze a v Olomouci, aby zahájili kárné řízení proti všem signatářům dopisu státní zástupkyně Věry Novákové ministrovi spravedlnosti. Podle našeho názoru v případě pí. Věry Novákové by měl pan vrchní státní zástupce navrhnout zbavení funkce státního zástupce.

Vyzýváme pana ministra spravedlnosti, aby přiznal svou odpovědnost za vznik a rozrůstání této aféry a aby po vykonání nezbytných úkonů k její likvidaci, nejpozději ke dni 31. října 2010, odstoupil z funkce.

Vyzýváme pana předsedu vlády, aby neprodleně navrhl panu prezidentovi odvolání Jiřího Pospíšila v případě, že neodstoupí z funkce dobrovolně.

Tento dopis obdrží v listinné formě níže uvedení adresáti, všem ostatním bude postoupen elektronickou poštou.

S úctou

John Bok
předseda spolku Šalamoun

V Praze 10.10.2010

Určeno k doručení listovní poštou:

Vážený pán prof. Ing. Václav Klaus, CSc. prezident České republiky 119 08 Praha 1 - Hrad	Vážený pán RNDr. Petr Nečas Úřad vlády ČR nábr. Ed. Beneše 4 118 01 Praha 1	Pan JUDr. Jiří Pospíšil Ministerstvo spravedlnosti Vyšehradská 16 128 00 Praha 2
Pan Radek John Ministerstvo vnitra Nad štolou 3 P.O.Box 21/KM 170 34 Praha 7 – Letná	Vážená paní JUDr. Renata Vesecká Nejvyšší státní zastupitelství Jezuitská 4 660 55 Brno	Vážená paní Mgr. Věra Nováková Okresní státní zastupitelství Jablonec n.N. Liberecká 8 466 58 Jablonec nad Nisou
Česká tisková kancelář Opletalova 5/7 111 44 Praha 1		

tel. +420602262445

tel. +420606410226

E-mail: john.bok@spoleksalamoun.com

E-mail: zdenek.jemelik@spoleksalamoun.com